

Most már kialakult bennem az általános helyzetkép a könyvtárak és könyvkölcsönzők munkájáról. Sok segítségre van szükség, hogy mindenhol rendbe hozzassuk a könyvtárakat. Tapasztalatom szerint, a szakszervezeti bizottságok eléggé elhanyagolták a könyvtári munkát, azonban érdekes, hogy a helyszíni segítségnyújtás láttán ez a nemtörődöm-ség fölüleged. Most már látom a feladatokat, és könyvtárról-könyvtárra járva igyekszem a szükséges segítséget megadni.

Fekete Józsefné tudósításaiból többet is idézhetnénk, hisz hetenként egyszer beküldi az SZMT-könyvtárba pár soros jelentéseit, amelyeket minden alkalommal a helyszínen készítt el és a könyvtárral is aláírat.

Munkába állása óta rövid idő telt el, mégis úgy látszik, hogy bevált az új szervezeti forma. Az SZMT-könyvtár intézkedései meggyorsultak, az eddigi írásos módszertani utasítások helyett most az

adott esetnek megfelelő helyszíni segítséget kapnak a könyvtárak.

Például Feketéné I. 16-án jelezte, hogy a Kisker. Vállalat könyvtára 612 kötet könyvet óhajt cserélni. Ezt a könyvmeny-nyiséget Békéscsabára küldte volna be a következő héten. I. 17-én azt írta, hogy a Sütőipari Vállalat letéti anyagot kér stb.

A helyes hálózati gyakorlat azt a megoldást sugallja, hogy ilyen esetben a könyveket nem Békéscsabára kell szállítani, hanem helyben a Sütőipari Vállalathoz kell átvinni. Ezáltal kiküszöbölődik a könyvek oly gyakori ide-oda szállítgatása, és gyorsan lehetővé válik a letéti könyvtárak cseréje. A végleges megoldást az jelenti, hogy az SZMT-könyvtár — ha módja lesz rá — kb. 2000—2500 kötetnyi csereanyagot helyez ki Orosházára. Remélhető, hogy az átszervezésre hamarosan sor kerül, és az orosházi letéti központ rövidesen megkezdí munkáját.

Galgóczy Jenő

A szakirodalom népszerűsítésének hírei

A Chinoín-gyár és a Ruggyantaárugyár szakszervezeti könyvtárában a könyvbeszerzési összeg nem elegendő az olvasási igények kielégítésére. Ezért mindkét helyen az üzemi műszaki könyvtár folyamatosan és több példányban beszerzi a szükséges alap-, és középfokú szakkönyveket, majd letétként kölcsönadja a szakszervezeti könyvtárnak. A Chinoínban jelenleg kb. 180, a Ruggyantaárugyárban 200—250 szakkönyv került ilyen módon a szakszervezeti könyvtár birtokába. Az ilyen könyvet úgy kölcsönzik, mintha az a szakszervezeti könyvtár sajátja volna: a forgalmat is az ő statisztikájukban tartják nyilván. A Ruggyantában mindkét könyvtár egymás mellett van. A könyvtárosok segítik, és ha szükséges, helyettesítik is egymást. Népszerűsítik egymás könyvtárát és az újonnan beszerzett szakkönyveket. A Chinoínban már nem ilyen kedvezőek a helyi körülmények, nem ilyen sokoldalú a két könyvtár kapcsolata, és ez a szakirodalmi művek forgalmán is meglátszik. A Ruggyantagyár szakszervezeti könyvtárában az általános ismeretterjesztő és a műszaki

könyvek együttes forgalmi aránya 1962-ben 17% volt. Ugyanez a Chinoínban csak 7,4%!

A Miskolci Megyei Könyvtár a tél folyamán könyvtárakat létesített a megyei mezőgazdasági tanfolyamokon. A könyvtárak anyagát folyamatosan cserélték a tanfolyam témájának megfelelő üzemágazat szakkönyveivel. A hallgatók részére a foglalkozásokon vitákat és könyvismertetéseket rendeztek a Mezőgazdasági Kiadó segítségével. Az alap- és középfokú szakkönyvek feltárása érdekében ugyanakkor annotált röplap-bibliográfiákat is szétosztottak a tanfolyamok hallgatói között.

A Hajdú-Bihar megyei Kokad községben (derecskei járás) a mezőgazdasági szakkönyvek is mindig kézben vannak. A könyvtáros egyaránt jól ismeri a helyi tsz közös — és az emberek „háztáji” problémáit. Ha hall valami gondról, amin ő is tud segíteni, feljegyzí és a legközelebbi látogatás alkalmával kézbe adja a megfelelő szakkönyvet vagy szakcikket. Kinyitva, ott, ahol orvoslást találni a bajra!

(pti)